

1886-07-27

AFSENDER

Eline Lange

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Arkivplacering:

Mappe 48 nr. 25

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 88 Nr. 25

v. 17 Juli
1886.

Kjære Jørgen!

Efterat j' imorges, overges den
milde Nat, da j' bestemtj' lofte
mig Agnete stidende den sidste,
Aind, f'ed indgydt mig: Gode for Taar,
(j' groder idre ret meget: Denne Tid)
og vi havde s'alt sammen om
alle de lysende, stralende Minde,
som kunde, som vi have: Eie,
enten hun se her eller Nisset,
sagt j' igjens til mig selv, hvad j'
har sagt tusinde Gange: Det
l'ange, det er Liv, er det Naad!

Og j' begj'nte at drømme mig
over, at j' igjens havde sendt et
saa mismodigt Brev bort. Der
er dog Fuzen, der: den God, som
du, konger til at styret og hv'et;
og j' sendte par, hvor du g'ns og

skides, for at fravorte Døden
til Bytke. Saa som Fester og
forvalte at Marie Count-Hausen
som vi saa gjerne vilde have sendt
med det Eder Ite maatte rejse for
sin Morbroders Logen, fordi de
mige er mest ud-sat for Suite.
Og at de sugjeme vildt have Chas
ikke Koble til det, gid hun
og maa kunne, hun er saa
rolig og erfaren og vildt uds
kjøpne Eder gode og Zjodigt. Saa
om Fr. Beck, som havde tilbude
at rejse, Ch. A. Ite Dan. Hun
er jo gammel, men frisk i Sind
og fuld af Mod og hun har
lovet at vore saa rolig som det
er kunde muligt.

Ja har jo hele Tidens voret prøvet
til at rejse i Løbet af en halv
Time, saa jø syntes det var saa
forpandedt med at Tidens gik
og det som op i min ijsen
at drage afsted. Saa som

Petis og Løj. fød med et vrede
mig den iøvrigt derfra, sagde, hvor
j. saaa dit har sagt mig selv
at det D. brønde dit, ved en stolt
(materiel) Fjæly og at det ikke
var nogen Nytte for Edet, hvis
D. kom med som en 'Pjælt.
Tilij fortalte ham, hvorledes det
i den Sygdom, naar Feberen be-
gynder at tage af, nokken ikke
var dit at midde om det gød
op eller ned ad Badde, saa u-
modeligt glad det til den ene eller
anden Side. Efter de klare Svær-
sigter, som vi jo se at, især er
Kropserne og Maveen, det gjød-
der om og F. mange Lapper
for at hjælpe begge Dele op.
Gud give Edet selv Krofter! og
Udholdenhed!

Nu som Din sød Potes Statine
og fortælle at Nanny Beck rejser.
Det søde Hjertes gamle Memore!
Gud være med hende! For D. vil
dit jo være meget til Lydelse,
som hun ettes D.! Jam her

gjort sig fortid; paa nogle faa
Timoer og es saa glad og fuld af
Haab, saa det gives os andre
nyet Haab. Ja, koste det sødeste
Brev fra hende til Fru Masito,
da hun tilbød sin Hjælp. —
Patrim er kommen hjem. Hun
er ogsaa fuld af Haab og Tro, men
forfordigt betaget. Men har I
Ermenet sove om Natten, siden
d. 12. og det der iser grømmes hende
es at hun ikke får Lov til at
rejse ned til Jut i Nöden.
Hun lader nu slat Ihe Klæde og Ihe
de jo have Hvile i Ferien, saa
I synes det volds have været Gul-
drab, saa vel I end andre Ider
at hun som og hende at rejse.
Ja, nu Gud i Vold! idg er
der intet Telegram endnu, saa
es det vel som igæst. —
De allerzjorligste Vilsener til
Agnete! Tænk fortid! Du har brugt
mit Navn til at berolje hende
med! —
Moer.